

Радионица је основана почетком 2005. године, благословом игуманије Катарине. Од оснивања па до данас, монахиње се труде да следе средњевековне узорне, не излазећи из православних иконописачких канона. У основи су остале верне средњевековној икони и у технологији израде и у стилу који доминира (византијски и руски стил). Живопису су се училе од врхунских грчких, руских и српских иконописаца. Кончулске монахиње иконе сликају на липовој дасци која је претходно припремљена (ошмирглана и учвршћена кушацима) и на коју је налепљена газе преко које се у двадесет слојева наноси грунд (смеса од болоњске и шампањске креде помешана са зечијим туткалом). Након сушења, шмирглања подлоге и лакирања позадине даске, на изшмирглану подлогу се наносе контуре цртежа. Позадина иконе (простор који не прекрива сликани део) позлађује се утичкивањем златних двадесетчетворократних листића ахатом у полимент (смеша болуса, беланца и зечијег туткала). Када се ради копија фреске, позадина је углавном бојена. Слика се органским и неорганским пигментима који са јајчаном емулзијом чине јајчану темперу (синтетички пигменти, акрилне боје и остали савремени производи се не користе у нашој радионици). Астис на драперији иконе (одежде светитеља) се ради суслом тј. природним лепком који сестре саме праве од сока белог лука или пива. Након сликања, икона се оставља ради сушења бојеног слоја. Након одређеног периода, приступа се лакирању. Лак који сестре користе је природан и добија се од копалове смоле. Лакирање је уједно и завршна фаза у сликању икона. Иконе које су насликане у кончулској иконописачкој радионици лепе иконостасе многих храмова, као и домове верних. Налазе се широм света.

{gallery}ikone{/gallery}